Verden hænger sammen på godt og ondt

Først vil jeg gerne takke formanden for en glimrende beretning,

For tre dage siden mindedes det meste af verden ofrene for terrorangrebet mod USA. 11. september 2001 var dagen, hvor de nye sikkerhedstrusler - efter den kolde krigs ophør - for alvor gik op for os.

Eller som ærkebiskop Desmond Tutu meget præcist udtalte på årsdagen forleden: "Pludselig oplevede amerikanerne en flygtig fornemmelse af usikkerhed. På en måde var budskabet, at vi alle tilhører den samme menneskehed".

Uanset, hvor vi befandt os i verden på det tidspunkt delte vi - ud over smerten med amerikanerne - alle fornemmelsen af pludseligt at leve i en ny usikkerhed.

Ligesom den internationale terrorisme, Osama Bin Laden og hans Al-Qaeda netværk, er konkrete trusler mod demokratiet, respekten for menneskerettighederne og solidariteten i verdenssamfundet, er fattigdom, ulighed og miljøødelæggelser, grobund for ustabilitet og usikkerhed.

For nye menneskelige tragedier og flygtningestrømme. Og i sidste ende for trygheden i vores egen hverdag.

11. september efterlod os alle med et stort og fælles ansvar for at handle i forhold til denne ufred i verden. Det er et ansvar vi som socialdemokrater ikke løber fra.

Vi har sammen med de øvrige europæiske lande vist fuld solidaritet med USA ved både konkret og moralsk at støtte den militære kamp mod terrorismen i Afghanistan.

Vi har efterlevet forpligtelserne overfor det internationale samfund (FN) ved at gennemføre en antiterror-lovgivning i Danmark for at beskytte demokratiet mod terrorismen. Og for at imødegå den frygt som skabes i og mellem mennesker som følge af terroristernes handlinger.

Det har vi gjort, fordi vi kæmper for et internationalt retsorden, der kan sikre et mere retfærdigt og fredeligt verdenssamfund.

Men vi insisterer også på, at bekæmpe årsagerne til terrorismen, nye konflikter og flygtningestrømme.

Det vil være en historisk strategisk fejltagelse at tro, at terrorismen kan nedkæmpes med militære midler alene - at politiske og økonomiske midler i den sammenhæng er underordnet.

Her må vi konstatere, at der måske mere end nogen sinde tidligere er brug for Socialdemokratiet.

Udviklingsbistand til bekæmpelse af verdens massive fattigdoms- og flygtningeproblemer er ikke blot velgørenhed, men en livsforsikring for os og kommende generationer.
Det er også en afgørende del af dansk udlændingepolitik, at bekæmpe årsagerne til at mennesker overhovedet bliver flygtninge.
Det er her den borgerlige regering virkelig svigter ved de signaler som udsendes med nedskæringerne i ulandsbistanden, der blot vil få flere - og ikke færre - mennesker til at blive flygtninge. Det er her, at den borgerlige regering svigter ved ikke at kunne levere en "Global aftale" mellem de rige lande og udviklingslandene på det globale topmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i forrige uge.
Et aftale som kunne have give mennesker, der lever i fattigdom, desperation og undertrykkelse nyt håb for fremtiden.
Når 358 individer ejer ligeså meget som de 49% fattigste mennesker på kloden - inklusiv de 1,2 mia. som lever i absolut fattigdom og slut - ja, så er åbenlyst brug for en global poltik, der kan fordele verdens ressourcer langt mere retfærdigt.
Når de rige industrialiserede lande inkl. Danmark bruger 7,5 mia. skatteborger kroner på at subsidiere egne landbrugsprodukter - svarende til over 7 gange det man bruger på ulandsbistand - og samtidig effektivt holder ulandenes landbrugsvarer ude ved høje told-satser, ja så er der brug for et opgør med det globale økonomiske system for at sikre en fri og fair verdenshandel.
Når USA øger deres millitærbudget efter 11. september fra 2001 til 2002 med 48 mia. dollars, ja så kan der vel også vises samme politiske vilje til at finansiere FN's målsætninger. Målsætninger om at halvere
antallet af mennesker, der lever i fattigdom og sult og levere grundlæggende skolegang til alle, inden år 2015, der - efter verdensbankens beregninger - vil koste præcis det samme som stigningen i USA's forsvarsudgifter.
Og når vi fra Danmark og Europas side viser fuld solidaritet med USA i kampen mod den internationale terrorisme, må vi naturligvis stille krav om, at USA og andre rige lande leverer samme solidaritet i bekæmpelsen af årsagerne til terrorismen, fattigdommen, flygtningeproblemer og umenneskeligheden i verden.
Tusinder af mennesker dør hver eneste dag på grund af den måde verden er skabt økonomisk og politisk.
Vi må derfor af 11. september også lære, at verden på godt og ondt hænger sammen,

og at den socialdemokratiske kamp for global retfærdighed og solidaritet dybest set handler om at sikre tryghed og frihed for mennesker i hverdagen - også i Danmark. Forsat god kongres.